

شمشیربازی به کودکان کمک می کند تا آزاد شوند!

ترجمه ی: عباسعلی فاریابی (۱۳۹۷/۵/۱۷)

تربیت هلیکوپتری یکی از سبک های متداول تربیت فرزندان در سال های اخیر گردیده است. جهت اطلاع آن عده افرادی که ممکن است ندانند، والدین هلیکوپتری کسانی هستند که به شدت در زندگی فرزندان خود دخالت می کنند. آنها برای حل مشکلات فرزند خود به طور مستقیم وارد عمل می شوند، از حضور و غیاب در زمین بازی گرفته تا مراجعه به اساتید مدرسه و دانشگاه جهت گرفتن نمره هایی که فکر می کنند بچه هایشان سزاوار آن هستند.

مشکل پدر و مادر هلیکوپتری این است که بچه هرگز یاد نمی گیرد که چگونه زندگی خود را کنترل کند. زندگی پر از مشکلات و ناراحتی هایی است که ما برای رسیدن به استقلال و موفقیت باید از آنها بگذریم. وقتی والدین برای حل هر مسئله ورود می کنند، کودک هرگز به توانایی خود برای رفع مشکلات ایمان نخواهند آورد.

ورزش شمشیربازی به ویژه، به کودکان کمک می کند تا یاد بگیرند که موقعیت هایی را که خودشان عامل به وجود آمدن آنها هستند، کنترل کنند.
حالا ببینیم چگونه؟

شمشیربازی اعتماد به نفس ایجاد می کند

شما به عنوان یک پدر و مادر اجازه می دهید که فرزند خود یک شمشیر به دست گیرد! معنی این چیست!!؟؟ حتی اگر این شمشیرها تیز نیستند و **خطرناک نیز به نظر نمی رسند**، این بدان معنا نیست که جذبه و آوازه ی عرفانی شمشیر در آن نیست! وقتی والدین اجازه می دهند فرزندشان مسئولیت یک سلاح را بر عهده بگیرد، حتی یک شمشیر ایمن، بچه ها احساس می کنند که والدین شان به آنها اعتماد زیادی دارند.

بچه های بزرگ تر تجربه ی سرمایه گذاری، که پس از تهیه ی **تجهیزات شمشیربازی** به دست می آید، را خواهند آموخت. بر خلاف فوتبال یا بسکتبال، تجهیزات شمشیربازی، تخصصی و گران هستند. پدر و مادر از روی اعتماد این تجهیزات را به آنها می سپارند و اجازه می دهند تا مسئولیت حفظ و نگهداری آنها را داشته باشند، و خود این عمل در آنها اعتماد به نفس ایجاد می کند! فرزندان شما باید بدانند که می توانند به آنها اعتماد کنید تا هنگامی که بزرگتر می شوند بتوانند کارهای خود را خودشان انجام دهند.

شمشیربازی قابلیت نتیجه گیری طبیعی را در کودک ایجاد می کند

هنگامی که اشتباه می کنیم، چیزهایی که دوست نداریم اتفاق می افتد. وقتی مسئولیت مان را نادیده می گیریم، اتفاقاتی که دوست نداریم رخ می دهد. عواقب طبیعی آن چیزهایی است که به طور طبیعی برای ما اتفاق می افتد. برخورد مستقیم با چالش ها سبب می شود وقتی بچه ها بزرگ می شوند، دنبال وقت کشی نباشند و هرگز در هیچ کاری زمین گیر نشوند. این ابزار تربیت فوق العاده ای است، زیرا که هرگز نباید فراموش کنیم وقتی پدر و مادر دردسترس نباشند دنیا برای بچه ها جور دیگری خواهد بود.

در شمشیربازی، اگر تمرکز خود را از دست بدهید و روی پیست بدون دقت عمل کنید، حریف به شما ضربه خواهد زد. اگر اقدامات لازم برای **نگهداری سلاح** تان انجام نداده باشید، در روز مسابقه با مشکل مواجه خواهید شد. اگر تمرینات کار پا را انجام نداده باشید، از مسابقات برنده بیرون نخواهید آمد. نتیجه گیری در این ورزش متناسب با حجم فعالیت کودک شما است. اینجا کودکان یاد می گیرند که هرگاه بر روی برنامه های تمرینی خود تمرکز داشته باشند و **سخت کار** کنند، پاداش آن را خواهند گرفت. و وقتی که تلاش نکنند، نتیجه طبیعی این است که آنها مسابقه را نخواهند برد.

شمشیربازی ایجاد کننده ی روابط حمایتی ذاتی با بزرگسالان است

پدر و مادر همیشه نمی توانند در سالن تمرین حضور داشته باشند. در شمشیربازی بچه ها از مداخله ی مستقیم پدر و مادر خارج می شوند و آنها در موقعیتی قرار می گیرند که خود آنها خودشان را به چالش بکشند. اما از جهت دیگر، زیبایی شمشیربازی در این است که کودکان به تنهایی رها نمی شوند!

سیستم کلاس های شمشیربازی، **درس خصوصی** و برنامه ی پشتیبانی **مسابقات** اجازه می دهد تا بچه ها **روابط مثبتی** با بزرگسالانی داشته باشند که والدین آنها نیستند. آنها یاد می گیرند که می توانند یک سیستم حمایتی با یک بزرگسال ایجاد کنند که با اعتماد به آنها بتوانند در جهت درست و دلخواه هدایت شوند. این یک امتیاز بسیار مفید برای یک کودک است! بر خلاف معلمان مدرسه و یا مربیان ورزش های بزرگ گروهی، طبیعت انفرادی و تخصصی شمشیربازی به بچه ها درک کاملاً متفاوتی می دهد که یک رابطه ی شاگرد و مربی با کسانی که بزرگتر از خود هستند، برقرار کنند.

همچنین دوست دارم اشاره کنم که تنها مهارت ارتباط با بزرگسالان نیست که از طریق شمشیربازی ایجاد می شود، بلکه ایجاد **روابط دوستانه** ی مثبت با هم تیمی ها نیز مهارت دیگری است که برای کودکان بسیار حائز اهمیت است. در شمشیربازی ما شاهد بسیاری از ارتباطات دوستانه بین هم باشگاهی های شمشیربازان هستیم که بچه ها آن را از بازیکنان بزرگتر یاد می گیرند!

رها کردن کنترل و تشویق بچه ها برای ایجاد روابط سالم شاگرد و مربی، فرصتی برای احساس اعتماد به نفس به آنها می دهد تا در شرایط دوری از والدین احساس امنیت بکنند.

شمشیربازی این احساس را به وجود می آورد که بچه ها می توانند!

وقتی که تربیت هلیکوپتری شود، کودکان همیشه بر این باور خواهند ماند که ناتوان هستند. و تنها در این حد نخواهد بود که خودشان نتوانند کارهای خود را انجام دهند، بلکه به این اعتقاد خواهند رسید که نمی توانند کارها را به تنهایی انجام دهند. و این شرم اورست. این طور نیست؟

تنها کاری که باید انجام شود این است که خود را از "والدینی که دوست دارند در همه چیز دخالت کنند" به "والدینی که عقب بنشینند و بگذارند بچه ها کار خودشان را به تنهایی انجام دهند" تغییر دهیم. اگر کودک بتواند کارهایش را خود انجام دهد، که قطعاً باید این چنین باشد! این باعث نمی شود که پدر و مادر تنبل و یا از دور خارج شوند، بلکه به این معنی خواهد بود که آنها در حال توانمند سازی فرزندشان برای رسیدن به موفقیت هستند.

آنچه باعث می شود شمشیربازی اینچنین قدرتمند باشد، پیروزی های کوچک است که بچه ها می توانند در مسیر حرکت خود، کسب کنند. به عنوان مثال، آنها ممکن است در ابتدای دوره ی آموزشی حتی یک بازی را هم نبرند، اما مطمئناً در جایی از این بازی ها می توانند ضربه ای را بزنند. این پیروزی های کوچک به آنها این احساس را می دهد که می توانند پیشرفت کنند.

شمشیربازی به کودکان حس رهایی می دهد

نقطه مخالف تربیت هلی کوپتری، فرصت دادن به کودکان تا احساس **خودکفائی** خود را توسعه دهند. این حس استقلال آنها را افزایش می دهد، مسئولیت پذیری را به آنها می آموزد، و احساس اعتماد به نفس درونی در آنها ایجاد می کند. **پدر و مادرهایی که اجازه می دهد تا بچه ها خود را به چالش بکشند**، به جای این که خود برای کمک به آنها وارد عمل می شوند، کار بسیار عاقلانه ای می کنند.

شمشیربازی به دلایل متعددی از تربیت مثبت والدین حمایت می کند! پدر و مادر شمشیربازها یاد می گیرند که چگونه فرزندان خود می توانند توانا باشند، بدون اینکه دقیقاً بالای سر آنها باشند. البته که ما دوست داریم با کمک به فرزندانمان آنها را به بهترین موقعیت ها هدایت کنیم، اما نباید از راه کارهای ریسک پذیری که اجازه می دهد آنها کارهای خود را بدون کمک مان انجام دهند، گذشت کنیم.